

Meidän Tehtävämme

PIAKKOIN saavumme taas siihen vuodenaikaan, jolloin kirkon palveluskuntaan kuuluvat papit rukoilevat meidän puolestamme ja kehoittavat meitäkin rukoilemaan oletetulta jumalalta sitä mitä puuttuu. Kuka on heidän mainitsemansa oletettu jumala ja missä hän on? Näihin kysymyksiin eivät papit, enempää kuin koko heidän jumaluusoppinsakaan, ole pystyneet antamaan mitään järkiperaistä vastausta.

Papit eivät kuitenkaan rukoile siksi että he toivoisivat sen kautta saavansa iloa ja nautintoa kuolemansa jälkeen, kuten he niin usein seurakunnalleen uskottavat, vaan siksi että siitä on heille tuloja; he saavat sen kautta niinsanotun jokapäiväisen leipänsä.

Liikemiehet myös kehoittavat, kaikkia mahdollisia keinoja käyttäen, ihmisiä ostamaan sen ja tämän laisia tavaroita, jotka on valmistettu juuri tätä vuodenaikaa varten. He tekevät sen myöskin siksi, että se on heidän elämänsä ehto. Mitä enemmän he saavat mainostamiaan tavaroitaan myydyksi, niin sitä suuremmat yleensä puhuen ovat heidän tulonsa.

Liikennelaitoksien omistajat näyttävät samoin olevan halukkaita, että vanhuksistaan erossa olevat lapset saisivat tilaisuuden mennä tapaamaan vanhempiaan juuri tähän vuoden aikaan. Hekin tekevät tämän kaiken siksi, että he ovat laskeneet siitä olevan tuloja itselleen.

Meidän työläisten on tämä vuodenaika otettava myöskin siltä kannalta tai toimittava siihen suuntaan, että saisimme niukat tulomme lisääntymään, sillä ne eivät ole nykyään toimeentuloamme vastaavalla tasolla. Olisi siis otettava harkinnan alaiseksi se, kuinka voisimme lisätä tulojamme ja korjata muutenkin niin sietämättömiksi käyneitä työ- ja olosuhteita.

Rukoukset eivät meitä hyödytä — siitä liennemme yksimielisiä — joten täytyy ryhtyä tehoisampiin toimenpiteisiin. Mitä meidän sitten olisi tehtävä? Odottaisimmeko siksi, kunnes saisimme tilaisuuden äänestää ja valita virkaan sen niin paljon hiljattain lupauksia tehneen politikoitsijan, joka vakuutti valintansa jälkeen tulewansa huolehtimaan siitä että kaikki saavat "kunnollisen" toimeentulon.

Ei. Emmehän voi elää politikoitsijain kauniilla lupauksilla, meidän täytyy saada syödä ja siihen saamme tilaisuuden vain omintakeisen järjestyneen toimintamme kautta.

Lähtiessämme lisäämään tulojamme on meidän ensin järjestyttävä, se on ensimmäinen ja varmin askel.

Näinollen, jos tahdomme lisätä tulojamme ja korjata olosuhteitamme, on meidän tärkein tehtävämme nyt, niinkuin kaikkina muinaakin vuodenaikoina, järjestyä samalla tuotantoalalla työskentelevien ja työttöminä olevien työläisten kanssa samaan järjestöön.

Se on meidän tärkein tehtävämme nyt ja tulee olemaankin siksi kunnes olemme järjestyneet niin tehoisasti, että voimme poistaa tuotantovälineiden yksityisomistusoikeuden ja palkkajärjestelmän.